

PRZYTKNAĆ SIĘ (2) *vb pf*

inf przytknąć się (1). ◇ [*praet 3 sg m* przytknął się.] ◇ *part praet act* przytknąwszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w. s.v. przytknąć.

1. Zbliżyć się do czegoś aż do zetknięcia się, dotknąć [do czego] (1) : [Jakub] vyrzał przez łen drábinę łtoiąc iednym końcem ná zyemi/ á drugi łięgał áż do niebá/ po ktorey Anieli chodzili ná doł y wzgorę/ á Pan Bog przytknąwłszy łie do oney drábiny mowił: [...] *BielKron* 14v; [Y przyleciał ku mnie ieden z Seráfow/ máiąc w ręce łwey wágl goráiący [...]. Y przytknął (iy) do vft moich/ á rzekł/ oto przytknął łię do warg twoich [*tetigit hic labia tua*] (wágl ten)/ áby odefzła niepráwość twoiá *BudBib Is* 6/7 (*Linde s.v. przytknąć*)].

2. Wejść, wepchnąć się [*dokąd*] (1) : Służ ty katowi niezlachetny chłopie: wśzak łie ciebie każdy wyłtrzegá/ aniby łie s tobą rád potkál/ a ty wždy wśzędy łie máłz przitknątz bezetzny lotrze niepoczefny. *ForCnR D.*

Formacje współrdzenne cf TKNAĆ.

AĆ